

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ในปี 2550 ภาพรวมของผู้ประกอบการในธุรกิจก่อสร้าง เป็นไปตามภาวะของธุรกิจก่อสร้าง ซึ่งปริมาณงานที่เกิดใหม่มีจำนวนลดลงอย่างชัดเจนในภาคเอกชนและรัฐ ส่งผลตลาดมีการแข่งขันกันสูงขึ้น โดยรวมของอุตสาหกรรมก่อสร้างพบว่า ผลกระทบเกิดขึ้นกับทั้งรายใหญ่ รายกลาง และเล็ก (เอสเอ็มอี) โดยกลุ่มเอสเอ็มอีได้รับผลกระทบในแง่ของจำนวนผู้ประกอบการที่ลดลง ปิดกิจการ เหตุเพราะต้นทุนพืชเศรษฐกิจไม่ไหว แต่สำหรับกลุ่มรายใหญ่จะได้รับผลกระทบในด้านมูลค่างานที่ลดลงมากกว่า (กรุงเทพธุรกิจ,2551:ระบบออนไลน์)

ปัจจุบัน พบว่าธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง เป็นธุรกิจที่มีจำนวนการเลิกและตั้งกิจการติดอันดับสูง ซึ่งนั่นสะท้อนภาพได้ว่าการเข้าออกของผู้ประกอบการได้ง่าย อีกทั้งยังแสดงถึงภาวะทางธุรกิจที่มีการแข่งขันสูง และมีปัญหาในการดำเนินธุรกิจมากขึ้นด้วยเช่นกัน (กรุงเทพธุรกิจ,2551:ระบบออนไลน์)

จากอดีตที่ผ่านมา พบว่าผู้ประกอบการขนาดใหญ่มีความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว ได้ดีกว่ากลุ่มผู้ประกอบการเอสเอ็มอี จากปัจจัยหลักในเรื่องของการบริหารจัดการที่ดี มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านแหล่งทุน มาตรฐานและคุณภาพงานที่มีความน่าเชื่อถือ และผู้ประกอบการรายใหญ่ส่วนมากจะมุ่งเป้าไปยังการลงทุนของรัฐเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่กลุ่มเอสเอ็มอีมีลักษณะของธุรกิจที่มีคู่แข่งมาราย การแข่งขันสูง มีการเข้าออกของผู้ประกอบการสูงขึ้นด้วยเช่นกัน และยังได้รับผลกระทบจากปัจจัยลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชนอีก จึงเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากด้วยเช่นกัน (กรุงเทพธุรกิจ,2551:ระบบออนไลน์)

จังหวัดสตูล แบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคเป็น 7 อำเภอ 36 ตำบล 279 หมู่บ้าน 7 เทศบาล โดยมีประชากรรวมทั้งหมด 280,643 คน แบ่งเป็นชาย 139,864 คนเป็นหญิง 140,779 คน โดยในเขตเทศบาลเมืองสตูลมีประชากรทั้งสิ้น 21,838 คน อาชีพที่สำคัญของจังหวัดสตูล คือ การประกอบการเกษตร มีการปลูกปาล์มน้ำมัน, การปลูกสวนยางพารา และการปลูกข้าว ซึ่ง เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ในปี พ.ศ. 2548 จังหวัดสตูลมีมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์ (GPP.) ตามราคาประจำปี 20,444 ล้านบาท มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (PERCAPITA GPP.) 73,026 บาท จัดเป็นอันดับที่ 27 ของประเทศ และเป็นอันดับที่ 9 ของภาคใต้รายได้ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับสาขาการเกษตรมากที่สุด ร้อยละ 50.04 รองลงมาเป็นสาขาการค้าส่งและค้าปลีก

ร้อยละ 12.6 และอุตสาหกรรม ร้อยละ 10.2 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัว 73,026 บาทต่อปี (สำนักงานจังหวัดสตูล,2549:ระบบออนไลน์)

ภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไปในจังหวัดสตูล ยังคงซบเซา การพัฒนาเศรษฐกิจการค้าในจังหวัด จึงยังอยู่ในช่วงชะลอตัว ภาครัฐโดยสำนักงานพาณิชย์จังหวัดฯ จึงต้องเร่งกระตุ้นเศรษฐกิจภาคการค้า อาทิ การจัดส่งผู้ประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมธุรกิจและงานแสดงสินค้า ร่วมกับจังหวัดจัดบริการหน่วยเคลื่อนที่ให้บริการคำแนะนำปรึกษาด้านธุรกิจ และกฎระเบียบ รวมทั้ง การดำเนินการติดตามสถานการณ์การค้าอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันกรณีการเอาเปรียบผู้บริโภค

ภาวะการค้าโดยทั่วไปในจังหวัดสตูล ยังคงซบเซาเพราะได้รับผลกระทบจากภาพลักษณ์เหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนใต้ รวมทั้งปัญหาน้ำมันราคาแพง และการขาดแคลนแรงงาน ที่ยังมีผล กระทบต่อภาคการประมงและภาคธุรกิจการค้าในจังหวัด ส่งผลต่อภาวะการครองชีพของประชาชนในจังหวัดให้สูงขึ้นด้วย (กระทรวงพาณิชย์,2550:ระบบออนไลน์)

จากสถิติการจดทะเบียนตั้งใหม่ในตั้งแต่ปี 2547 ถึงปี 2549 การจดทะเบียนตั้งใหม่มีแนวโน้ม ลดลง ปี 2547 ถึงปี 2549 การจดทะเบียนพาณิชย์ตั้งใหม่ส่วนใหญ่ประกอบกิจการเกี่ยวกับ จำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค รองลงมาได้แก่ จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล,2549:ระบบออนไลน์)และจากการสำรวจพบว่าในจังหวัดสตูลยังไม่มีร้านค้าวัสดุก่อสร้างสมัยใหม่เช่น ร้านโฮมโปร หรือ ร้านซีเมตไทยโฮมมาร์ท เกิดขึ้นเลย

ปัจจุบันร้านค้าที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์และวัสดุเกี่ยวกับการก่อสร้างในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูลมีจำนวน 26 ร้านค้า โดยแบ่งเป็นร้านค้าขนาดใหญ่และขนาดกลาง 13 ร้าน และร้านค้าขนาดเล็ก 13 ร้าน (สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสตูล,2549)โดยแบ่งจากประเภทและความหลากหลายของสินค้าโดยแบ่งประเภทของสินค้าออกเป็น 10 ประเภทใหญ่ๆคือ

1. อุปกรณ์และเครื่องมือช่าง
2. อุปกรณ์ไฟฟ้าครบวงจร
3. ผลิตภัณฑ์สีและเคมีภัณฑ์
4. เหล็กรูปพรรณ
5. อุปกรณ์ประปาครบวงจร
6. อุปกรณ์ประมง
7. สุขภัณฑ์
8. อุปกรณ์ก่อสร้าง เช่น อิฐ , หิน , ปูน , ทราช , กระเบื้อง

9. อุปกรณ์การเกษตร

10. ไม้แปรรูป/ไม้อัด

โดยที่ร้านค้าขนาดใหญ่และขนาดกลางต้องมีสินค้าไม่น้อยกว่า 7 ใน 10 ประเภทของสินค้าส่วนร้านค้าขนาดเล็กอาจจะมีสินค้าแค่บางประเภทเท่านั้น ซึ่งการแข่งขันส่วนใหญ่จะใช้กลยุทธ์ทางด้านราคาเช่นการขายในราคาที่ต่ำกว่าคู่แข่งทำให้เกิดสงครามทางด้านราคาขึ้นมาผู้ประกอบการที่มีขนาดใหญ่ก็จะสามารถที่จะอยู่ในธุรกิจได้ส่วนผู้ประกอบการที่มีขนาดเล็กก็ทยอยปิดกิจการลงไป

ดังนั้นผู้ศึกษา จึงสนใจที่จะทำการศึกษาว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดอะไรบ้างที่มีผลต่อการเลือกร้านวัสดุก่อสร้างของผู้บริโภคจากร้านที่จำหน่ายวัสดุก่อสร้างในอำเภอเมืองจังหวัดสตูล เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจจำหน่ายวัสดุก่อสร้างในการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและให้มีประสิทธิภาพและประกอบกับทางผู้ศึกษามีกิจการเกี่ยวกับค้าวัสดุก่อสร้างในเขตอำเภอเมืองจังหวัดสตูลดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจข้อมูลปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดเพื่อจะได้นำมาพัฒนาและกำหนดวางแผน กลยุทธ์ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกร้านวัสดุก่อสร้าง ในอำเภอเมืองสตูล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกร้านค้าวัสดุก่อสร้างในอำเภอเมืองสตูล
2. ผู้ประกอบการร้านค้าวัสดุก่อสร้างสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนกลยุทธ์การตลาดให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

นิยามศัพท์

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการ หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกร้านค้าวัสดุก่อสร้างในอำเภอเมืองสตูล ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 7 ด้าน ได้แก่

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ เช่น ประเภทของสินค้า ความหลากหลายของสินค้า

ปัจจัยด้านราคา เช่น ความเหมาะสมของราคากับคุณภาพ ระยะเวลาในการชำระค่า
สินค้า

ปัจจัยการจัดจำหน่าย เช่น ท่าเลที่ตั้ง ที่จอดรถ

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด เช่น การโฆษณา การลด แลก แจก แถม

ปัจจัยด้านบุคคล เช่น การบริการของพนักงาน

ปัจจัยด้านทางกายภาพ เช่น เครื่องแบบการแต่งกาย ความสะอาด

ปัจจัยด้านกระบวนการ เช่น ความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ

ผู้บริโภค หมายถึง ผู้บริโภคคนสุดท้าย (End User) ที่ซื้อวัสดุก่อสร้างทุกประเภท
จากร้านค้าวัสดุก่อสร้าง ในอำเภอเมืองสตูล เพื่อใช้ส่วนตัวไม่ใช่เพื่อการรับเหมา

ร้านค้าวัสดุก่อสร้าง ในอำเภอเมืองสตูล หมายถึงร้านค้าวัสดุก่อสร้างขนาดใหญ่ที่
ภายในร้านมีสินค้าจำหน่ายหลายประเภทโดยจะมีสินค้าจำหน่ายไม่น้อยกว่า 7 ใน 10 ประเภท
ของสินค้าเช่น อุปกรณ์ไฟฟ้าครบวงจร เหล็กรูปพรรณ อุปกรณ์ประปาแบบครบวงจร สุขภัณฑ์
จำนวน 13 ร้าน